

KARBON KOLONIZÁCIÓ

Mészáros Milán

1. Bevezetés: A szénkorszak

Az emberiség történetében mindig fontos szerepet játszottak a fizikai elemek. Elég, ha az olyan történelmi korokra gondolunk, mint a kő, a vas és a bronz stb. korszak. Így a 21. század –s itt elegendő, ha pusztán az első 11 évére gondolunk– egyértelműen a carbon (a szén, C) korának nevezhető, amit a fosszilis energiaforrások túlsúlya, a műanyagipar alapanyagai vagy az üvegházhatásért felelőssé tett carbon-dioxid (CO₂) hármass már önmagában is kétséget kizáróan jellemez. Azonban, mára nem csak a kor, hanem a gazdasági, pénzügyi és a politikai felépítmény is teljesen “elszenesedett”.

Az elkövült, megszenesedett politikai felépítményeket kitűnően illusztrálja, hogy ma már a társadalmi, gazdasági, pénzügyi, politikai és kulturális élet minden szintjén és fórumán recitálják vagy mantrázzák az olyan tudományosan megalapozatlan, félrevezető vagy légvárépítő fogalmakat, mint a globális felmelegedés, a klímaváltozás (éghajlat-változás), a megújuló energiák vagy a fenntarthatóság stb. Az alábbiakban ezekkel kapcsolatban adok közre néhány gondolatot.

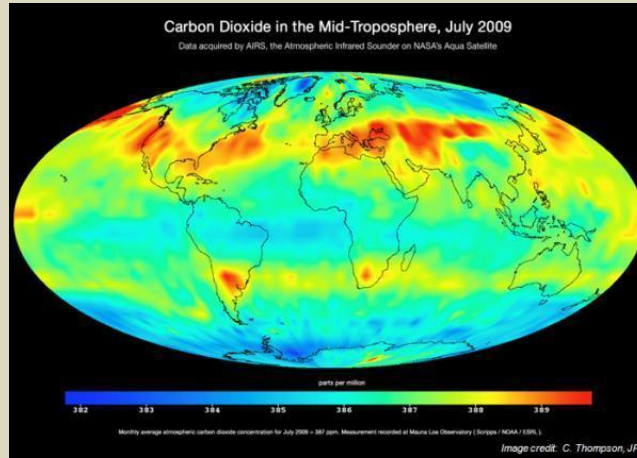

1. Kép

A klímatológia temploma

Arról ugyanakkor nem sok szó esik, hogy éghajlat-változás a Föld története során mindig volt. A globális felmelegedés pedig önmagában is értelmetlen, mert termodinamikai értelemben a Föld bolygó a világűrrel –keletkezése óta– kvázi-egyensúlyban van. Ezt a kvázi-egyensúlyt pedig még az üvegházhatásért felelőssé tett CO₂ “infravörös tükör” sem tudja megbontani, mert a széndioxid nem tud 5-7 km-es magasságokba emelkedni. Ugyanis, az másfélszer nehezebb a levegőnél, illetve annak bármely összetevőjénél. A glóbusz-méretű “elszenesedés” során

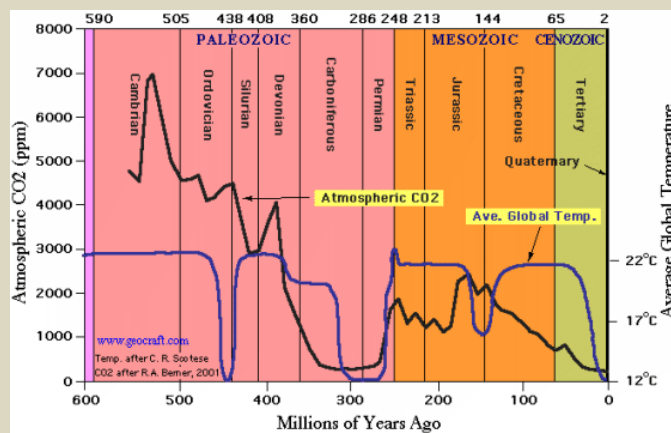
azonban a tudományos műhelyek is bekormozódtak, vagy rosszabb esetben teljesen kiégtek. Például a NASA műholdas felvételeket készít az 5-7 km-es magasságokban összefüggően elterülő CO₂ tartományokról.

2. Kép

A carbon-dioxid eloszlása a közép-troposzférában (NASA)

Ugyanakkor, ezeket annak tudatában hozza nyilvánosságra, hogy tudományos magyarázat a mai napig nem létezik arra, hogyan kerülne fel oda a carbon-dioxid, mikor azt a föld felszínén meghonosodott növények alakítják át a fotoszintézisük során. Így például a gázelegyekre érvényes Dalton-törvény parciális nyomásaival sem magyarázható a széndioxid hihetelen mértékű felvándorlása a troposzféra felsőbb rétegeibe. Vagyis, az idevágó tudományos magyarázattal a tudomány a mai napig adós maradt. Azonban, van egy másik probléma is, mivel az “inverz eset” tudományos magyarázatára is szükség lenne, nevezetesen arra, amelyik azt írná le, hogy a felkerült CO₂ miért marad fenn tartósan az 5-7 km-es magasságokban. Ezen két mechanizmusra adott magyarázat szinte teljes mértékben kizárná egymást. Más szavakkal, a Föld termodinamikai kvázi-egyensúlyának megbomlása tudományos magyarázatokkal nem igazolható. [Ugyanakkor, –a régészeti leletek természetéből következően– az egyes földtörténeti

3. Kép

A földfelszíni CO₂ változása az egyes földtörténeti korokban

korokban csak a földfelszíni CO₂ értékei rekonstruálhatók. (Lásd a 3. Képet.)]

Ugyan a Föld a világűrrel kvázi-egyensúlyban van, ez azonban nem zárja ki, hogy benne, a felszínén vagy a légkörében különböző termodinamikai fázisátalakulások menjenek végbe. A szakemberek ezeket a fázisátalakulásokat nevezik általában a bolygó fejlődésének. (Ezen fázisátalakulások és a fenti egyensúly miatt az energia-megmaradás értelemben nem létezik “megújuló energia”, mert a földi energia véges, s így nem újul meg, hanem –ha felhasználják, akkor– csak fogy, s elérve egy kritikus értéket, újabb fázisátalakulásokat indukál.*)

4. Kép

A valódi megújuló energia

Ezeket a fázisátalakulásokat a bolygón élő “szenes ember” persze vélheti vagy helytelenül nevezheti általa előidézett éghajlatváltozásnak is, és a valamikori műtjába visszatekintve megkísérelheti az elveszett állapot helyreállítását vagy fenntartását a klímaváltozás megakadályozására. Ettől azonban a Föld kvázi-egyensúlya, valamint fizikai evolúciója (embertől független fázisátalakulás sorozata) még megmarad. Mi értelme tehát a társadalmak és a politikai felépítmény-rendszerek el-“kőszenesítésének”?

A “karbonizáció tudománya” azonban más fizikai törvényekre is fittyet hány a fázisátalakulásokat illetően. A globális felmelegedés kapcsán például sokszor keltenek pánikot a sarki jégtakaró eltűnésével, pontosabban a sarkkörön túli gleccserek, jéghegyek vagy jégtáblák elolvadásával. Arról azonban nem szól a fáma, hogy ha ez a folyamat –egy hosszabb időskálán– valóban végbe is megy, akkor a jég megolvadásához szükséges hatalmas mennyiségű *látens hőelvonás* az energiamegmaradás tétele értelmében éppen a felmelegedés mértékével hűti a környezetet, például az egyenlítői égövet. Globális felmelegedés tehát nem létezik, hanem pusztán termodinamikai (fázis-) átalakulások zajlanak a földön, amit a vásott fülű klímakutató fullerének éghajlatváltozásnak neveznek, ezzel szolgálva az imperialista (monopolcapitalista) karbonizáció érdekeit.

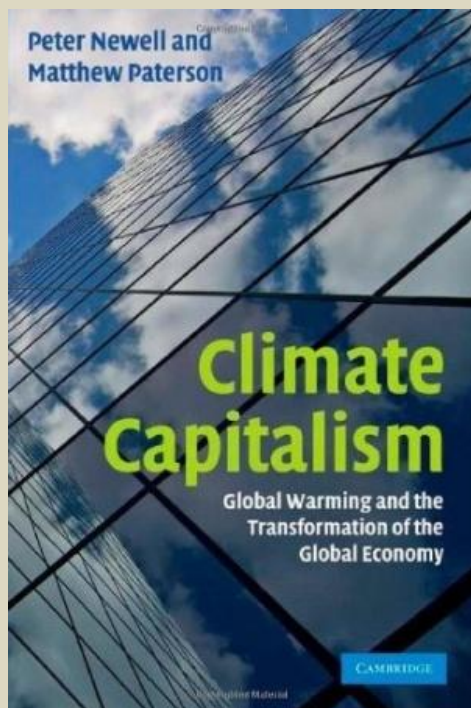

5. Kép

A klímakutató fullerének nanofocija

[Az “imperium” szó-eredetből kiindulva az imperializmus eredetileg birodalom-építő képességet jelent. Az imperializmus nagyjából ötszáz évvel ezelőtt, a kolonizációkkal jött létre, majd a 19. században vált fogalommá.]

Ma már olyan címmel jelennek meg könyvek a fejlett Nyugaton, hogy “Climate Capitalism”. Azonban, jobban fedné a valóságot, ha a könyv címe Climate Imperialism lenne.

6. Kép

A Klímakapitalizmus két könyve

Nyilvánvaló tehát, hogy a karbonizáció a mai imperializmus világméretű trükkje, amellyel –egy technológia-váltás kikényszerítésével– bizonyos régiókat és országokat szeretne először technológiailag, majd pedig politikailag lefejezni. (Végül is, valahogyan meg kellene szerezni a legnagyobb piacokat, ahhoz pedig le kellene állítani Indiát, Kínát és Oroszországot stb. Ebbe kolonizációba persze a Magyarországhoz hasonló kis köztársaságok is belerokkannak. Erről azonban néhány kis köztársaság is tehet, mivel legyengült immunrendszerük miatt a karbonizáció fő zászlóvivőivé váltak.)

Érdeemes megemlíteni, hogy a metán (CH₄) viszont a karbon korszak olyan mellékterméke, amely –mivel könnyebb a levegőnél– már valóban képes egy üvegházhatást létrehozó infra-tükör megalkotására 5-7 km-es magasságokban. Ezekről a valódi “metán-szigetekről” azonban nem készülnek NASA felvételek, továbbá a karbonizáció tudománya sem hangsúlyozza ezek szerepét, illetve nem ezt állítja a középpontba, nem ezt jelölöli meg fő támadási pontnak. Felvetődik a kérdés; Vajon miért nem? A válasz egyszerű és teljesen kézenfekvő. Azért nem, mert a metánt (is) termelő ipar visszafogásával, valamint a metánra épülő propagandával nem lehet technológia-váltást kikényszeríteni.

A technológia-váltás piaci extra profitját pedig a fejlett országok tőkeerős vállalatai tudnák bezsebelni. Erről szól tehát a glóbusz karbonizálása. A “karbonsáska”-járás vonulása és pusztításának mértéke például az ilyen –első hallásra elfogadhatónak tűnő– eszmék felbukkanásával is nyomon követhető: *“Az emberiség igényeit összhangba kell hozni a természeti lehetőségekkel.”* (Nevezzük ezt önkorlátozó-elvnek.)

7. Kép

A klímakapitalizmus vagy karbon kolonizáció új pénzügyi guruja

Egyrészt, napnál világosabb, hogy ez az elv a technológiai lefejezés, majd a technológiai-váltás filozófiáját (a fenttartható felődés elfogadására történő rászorítást) szolgálja. Ugyanis, arra lenne hivatott rávilágítani, hogy mivel a természeti lehetőségek behatároltak és végesek, így az ezek felhasználására épülő technológiáknak is azoknak kell lenniük. (Más szavakkal: “Megmaradásunk érdekében ne fejlessz, ne fejlődj, vagy ha igen, akkor csak “fenntartható módon vagy mértékben”; mi majd elrendezzük, illetve megoldjuk a problémáidat.”) Másrészt, épp ez gondolat mutat rá a legtömörebben arra, hogy a karbonizáció által megteremtett virtuális világból csak egy paradigma-váltással leszünk képesek visszatérni a valódi fizikai folyamatokkal és törvényekkel jellemzett földi evolúció világába.

8. Kép

A fenntartandó állapot

Az élénk zöld színek jelzik, hogy a föld felszínén rendben zajlik a növények fotoszintézise

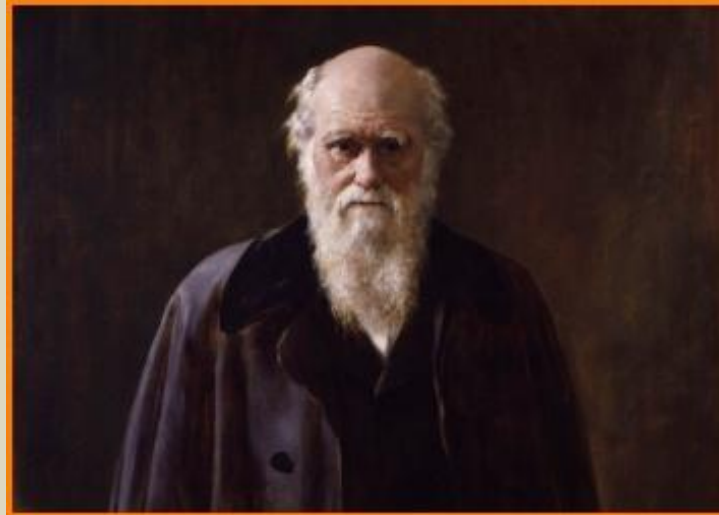
2. Paradigma váltás: Az alkalmazkodás kora

Nyilvánvaló, hogy egy valamikori múltba (vissza-) tekintő, azon állapotok fenntartására irányuló cselekvés hamis, értelmetlen és a degradáció ideológiáját alapozza meg.

Könnyen belátható, hogy –az önkorlátozó elv megalkotásával– a karbon imperializmust annyira túlhajtották megalkotói, hogy –némi átalakítással– az már egy, a 21. században is használható dinamikus fejlődést-generáló elv sarokkövévé is válhat.

A valódi fizikai folyamatok által jellemzett földi evolúciót elfogadva, az önkorlátozó-elv centrális kérdése többé már nem a természeti állapotok fenntartására hivatkozó technológiai fejlődés visszafogása (blokkolása), hanem az emberiségnek a környezethez, illetve saját tevékenységéhez, valamint annak következményeihez történő alkalmazkodása a dinamikus és extenzív fejlődés fenntartása érdekében. Ezzel az interpretációval az önkorlátozó elv ily módon kreatív önmegvalósító, önkiterjesztő és dinamikus fejlődést generáló elvvé vált.

Az ember fennmaradásának kulcskérdése ez a kreatív önmegvalósító, önkiterjesztő és dinamikus fejlődést generáló, továbbá a változásokat követő alkalmazkodási elv, amely előre, illetve a jövőbe tekint, pontosabban azt teszi lehetővé.

9. Kép

Charles Darwin 1881-ben

Ezen az úton haladva azonban további megválaszolandó kérdések merülnek fel: Alkalmazkodás, de hogyan? Mennyi idő alatt? A megoldást nehezíti, hogy bizonyos mértékben önmagunkhoz, az általunk előidézett hatásokhoz is alkalmazkodnunk kell. Ezekre a kihívásokra azonban a Reális Zöldek Klubjában már több, mint 15 évvel ezelőtt megadtuk a választ “A dinamikus és organikus fejlődés elmélete” címmel.**

3. Összefoglalás

Nem igaz tehát az a tudománytalan állítás, hogy például “tönkretettük (vagy tönkretesszük) a Föld önszabályozó rendszerét”. (Erre csak a megújuló energiák túlzott mértékű kicsatolásával lennének képesek.*) Ugyanis, a termodinamikailag kvázi-egyensúlyban lévő Föld a különböző perturbációkra mindig az önszabályozó rendszerének megfelelően reagál, amelynek során új fázisokkal jellemezhető kvázi-egyensúlyi állapotokba tér vissza, s eközben az önszabályozó rendszere is lassan átalakul. (De természetesen az nem megy tönkre.)

A feladat tehát nem az önszabályozó rendszer tönkretételének hangsúlyozása, s nem is egy múltba-forduló, valamikori állapot fenntartása, továbbá nem is e lehetetlen állapot fenntartásához nélkülözhetetlen anti-fejlődés fogalmának kimunkálása. A feladat az, hogy a tőlünk független és a tőlünk függő változásokat tudományosan megértve és követve olyan válaszokat dolgozzunk ki az alkalmazkodásra, amelyek a fejlődést sem korlátozzák. Természetesen ez nem egyfajta fenntartható fejlődés lenne, hanem egy jövőbe tekintő preventív magatartás és dinamizált gazdaság. A tudományos racionalitás szempontjából a 21. század hátralévő része tehát az alkalmazkodás és a preventív dinamizált fejlődés kora kell, hogy legyen.

2011. november 19.

Ajánlott irodalom: (Linkek):

*: - "A megújuló energiák kitermelésének káros hatásairól" by Milan Meszaros,

- "Lethal Kickback of Largescale Renewable Energy Exploitation" by Milan Meszaros

**": "A dinamikus és organikus fejlődés gazdasága (Dynamic and Organic Development)" by Milan Meszaros